

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 499/2018
09.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Славице Ћировић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Мионици К бр.37/16 од 08.01.2018. године и Кв бр. 3/18 од 28.02.2018. године, у седници већа одржаној дана 09. маја 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Славице Ћировић као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Мионици К бр.37/16 од 08.01.2018. године и Кв бр. 3/18 од 28.02.2018. године, а предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Мионици К бр.37/16 од 08.01.2018. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Славице Ћировић за накнаду трошкова кривичног поступка.

Решењем Основног суда у Мионици Кв бр. 3/18 од 28.02.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Славице Ћировић, изјављена против решења Основног суда у Мионици К бр.37/16 од 08.01.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА – адвокат Славица Ћировић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 261. и чланом 263. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати Основном суду у Мионици на поновно одлучивање или да побијана решења преиначи тако што ће усвојити захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сходно одредби члана 488. став 2 ЗКП, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Према стању у списима, пресудом Основног суда у Мионици К бр.37/16 од 06.01.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 6.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а суд је овом одлуком утврдио да осталих трошкова поступка није било. Ова пресуда потврђена је пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1бр. 71/17 од 29.03.2017. године.

Одлучујући о захтеву пуномоћника оштећеног ББ, решењем Кбр. 37/16 од 03.05.2017. године, Основни суд у Мионици је након што су правноснажном пресудом утврђени трошкови овог поступка и ко је дужан да их надокнади обавезао окривљеног АА да оштећеном плати трошкове кривичног поступка у износу од 68.250,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења. Усвајањем жалбе окривљеног АА и његовог браниоца - адвоката Славице Ћировић, ово решење укинато је решењем Основног суда у Мионици Кв.бр. 39/17 од 12.06.2017. године, а захтев оштећеног ББ, којим је тражио да му се досуде трошкови кривичног поступка, одбијен је као неоснован.

Након тога, решењем Основног суда у Мионици К.бр. 37/16 од 08.01.2018. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Славице Ћировић за накнаду трошкова кривичног поступка (на име састава жалби окривљеног његовог браниоца и за састав поднеска за накнаду трошкова), са образложењем да не постоји законски основ да се окривљеном накнаде трошкови кривичног поступка јер је правноснажном судском одлуком оглашен кривим. Прихватајући као правилне разлоге изнете у овом решењу, ванрасправно кривично веће Основног суда у Мионици је решењем Кв.бр. 3/18 од 28.02.2018. године одбило као неосновану жалбу браниоца окривљеног Мирка Божовића – адвоката Славице Ћировић. У образложењу је поред осталог наведено да према А.Т. о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, Тарифни број 5, адвокату припада награда из Тарифног броја 1 за састављање жалбе против решења о задржавању, решењу о одређивању или продужењу притвора и решења о

спровођењу истраге, те за састављање жалбе оштећеног, док жалба на решење о трошковима поступка није предвиђена Адвокатском тарифом.

Међутим, по оцени овога суда, овакав став, не може се прихватити као правилан.

Тачно је да у Тарифном броју 5 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 121/12) није таксативно наведено да адвокату припада награда и за састављање жалбе на решење о трошковима кривичног поступка. Међутим, имајући у виду да је у Тарифном броју 4 став 2. напред наведене Тарифе прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1 за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку, то Врховни касациони суд налази да жалба на решење о трошковима кривичног поступка браниоца окривљеног, у конкретном случају, представља поднесак у ширем смислу, те је бранилац окривљеног АА имао право на накнаду трошкова, односно право на награду на име састављања жалбе на решење о трошковима кривичног поступка, јер је управо уважавањем његове жалбе као основане укинута решење Основног суда у Мионици К.бр. 37/16 од 03.05.2017. године, којим је окривљени обавезан да оштећеном плати трошкове кривичног поступка, а ком решењу није било места након правноснажне одлуке о трошковима.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА као основан, па је укинута побијано решење, налазећи да је у конкретном случају учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног, а предмет вратио Основном суду у Мионици на поновно одлучивање.

У поновном поступку, Основни суд у Мионици ће, имајући у виду примедбе изнете у овој пресуди, донети нову, правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова у вези са чланом 492. став 1. тачка 1) ЗКП донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић